

ремышльскую (римско-катол.) каедеу созвать епархіальный соборъ, на которомъ, между прочимъ, „cunctis sacerdotibus iunxit, ut a Deo schismaticorum conversionem expeterent, et populum fidelem ad preces, hac intentione fundendas, invitarent. *Dominis terrestibus, jure patronatus gaudentibus, qui ad ecclesias Ruthenicis sacerdotes unitos praesentaverint, indulgentias 40 dierum concessit. Porro quoniam ad synodum dioecesanum, quam Athanasius Krupecki, episcopus r. g. unitus Premisliensis ac Samboriensis, Premislum convocaverat, e bonis mensae episcopalis nullus parochus ruthenicus comparuerat, ideo Gembicius per Samuelem Malicki, Archidiacon. cathedr. et officium suum edictum publicari iussit, quo cunctis parochis ruthenicis (poponibus) in bonis clavis Rodimnensis ac Lukuviensis (nam in clavi Iasliscensi existentes pridem s. unioni accesserant) sub poena amotionis a beneficiis injectum est ut sese usque ad proxim. fest. Navitatis Domini iuxta calendar. Rom. praefato Episcopo unito subjiciat (Peremislia sacra, sive series et gesta episcoporum r. l. Premisliensium, e fontibus domesticis et extraneis congestis Franciscus Pawłowski, Scholasticus cathedr. Premis.—Cracoviae, 1870.—pag. 443.—Означенное мѣсто составлено на основаніи 8 пункта соборныхъ дѣяній 1637 г., хранящихся въ архивѣ Перемышльской римско-катол. кафедры, vol. XXIV, sub 25 octobr. 1637 an.)*

LX.

Обязательство кievс. митрополита П. Могилы, выданное имъ княгинѣ Раинѣ Соломѣевои въ обезпеченіе сдѣланнаго у нея займа въ 25000 злотыхъ польскихъ.

1642 г. авг. 2 дня.

Ja Piotr Mohiła, archiepiskop metropolit Kijowsky Halicky y wszystkiey Rusi, archimandrit Pieczarsky, wiadomo czynię y zeznamam tym moim listem dobrowolnym zapisem koждemu komuby o tym teraz y napotym wiedziec należało, iż będąc ja pilno potrzebny summy pieniężney na swoją własną pilną potrzebę wziołem, pożyczylem gotowey istotney summy pieniędzy, to iest dwadziescia y pięc tysięcy złotych polskich u wielmożney jmc paniey Reginy Hoyskiey, xiężny Mikołaiowey Lwowey Sołomireckiey, Kasztelanowey Smolenskiey, którą to summe dwadziescia y pięc tysięcy złotych polskich mam y powinien będę y tym listem zapisem moim zapisuie się iey mosc xiężnie Sołomireckiey, Kasztelanowey Smolenskiey, wszystko spełna, a nie na raty, monetą dobrą, anie żadnemi fantami, takową, która by na ten czas w Koronie Polskiey y Wielkim Xięztwie Litewskim bez

braku szła y między ludzmi brana była, albo temu u kogoby od iey mosci ten list moy na ten czas był, a, strzeż panie Boże, w tym czasie na jmc panią Smolenską smierci, tedy successorom jeymosci, lubo komuby ta summa po ieymosci należała, a to w roku, da pan Bog, przyszłym tysiąc szescset czterdziestym trzecim, na dzien Nayswiętszey Panny Gromniczney, święta rzymskiego, na mieyscu pewnym w zamku jego kr. mosci Łuckim, żadnemi przyczynami y excepcjami tego roku y tego mieysca nie pochibiaiąc, a to pod zakładem takowey że summy dwadziescia y pięciu tysięcy złotych polskich y nagrodzeniem szkod słownie krom przysięgi y żadnego dowodu mianowanych oddac, ktory to zakład y szkody w niedocie uczynieniu temu zapisowi memu y nieoddaniu wyszpomienioney summy, odstąpiwszy swey własney należney jurisdictioney powiatu, prawa y urzędu, a pod ten zapis y obowiązki w nim wyrażone dobrowolnie poddając się, pozwalam siebie ze wszelakich dobr moich leżących, ruchomych y z summ pieniężnych pozwać do wszelakiego sądu, prawa y urzędu, to iest z dobr moich, będących w Koronie Polskiej w woiewodztwach Kiiowskim, Wołyńskim y Czernihowskim, do sądow ziemskich y grodzkich tych woiewodztw, także sądu głównego trybunalskiego tych woiewodztw y konserwaty onych, także też z dobr moich, w W. X. Litewskim będących, do kożdych sądow y urzędow grodzkich ziemskich, w kożdy powiat y woiewodztwo y do sądu głównego trybunalskiego, w ktory chcąc termin, woiewodztwo y powiat rokiem zawitym by nakrotszym a nie statutowym, pogotowiu do sądu jego kr. mosci zadwornego Korony Polskiej y W. X. Litewskiego, a, strzeż panie Boże, podczas interregnum do sądu kapturowego, albo jaki na ten czas ufalony będzie w woiewodztwie Kiiowskim, Czernihowskim y Wołyńskim, tak też y w Koronie Polskiej, a osobiłwie w W. X. Litewskim będących; a ja za takowym kożdym pozwem przed tym sądem y urzędem, do ktorego pozwan będę, nie zakładając się sam, albo posłanca y umocowanego mego, chorobą, seymem, posługą R.P—tey, senodami y ziazdami duchowienstwa, albo poselstwy y legacyie w sprawach y potrzebach R.P—tey albo duchownych w cudze panstwa y do starszego mego duchownego nienależnym pozwaniem y do nienależnego sądu y urzędu większą sprawą za pozwaniem w inszy powiat, albo do inszego sądu, także incursjami nieprzyziacielskimi w panstwa jego kr. mosci, ani żadnemi iuszemi przyczynami, w prawie y w constituciach opisanemi, pogotowiu

nieprawnemi y z wymysłu ludzkiego wynaydzionemi, mam stac, a stawszy, pozwum roku y termina nie burząc, do tego listu zapisu mego y do pozwu nic nie mówiąc, nienależności forum sądowi actora y actey niezadawając, żadnych dillacij y excepcij niezażywając, do wyższego sądu, iako od nieprzyjętych obron przezemnie, lubo od plenipotentą mego do sądu wnoszonych, iako y od wskazu samey rzeczy, o co pozew wyniesiony będzie, nie appelluiąc, niedopuszczonych appellacij przez zapozwy niepopierając, to wszystko, o co pozwan będę, tak tę summę samą istotną dwadzieścia y pięć tysięcy złotych polskich zakład z szkodami, iesli sam do prawa za pozwem stane, z urzędu nie zchodząc, zapłacić mam, a po zeysciu moim successorowie y posessorowie dobr moich mają y powinni będą, niczym się nie excipuiąc, ani żadnych obron sobie na pomoc nie biorąc, jakoż sąd y urząd każdy, tak w staniu, pogotowiu w niestaniu moim, nie przymuiąc żadnych obron by naprawniejszych odemnie albo umocowanego mego, a po zeysciu moim od successorow moich wnoszonych, to wszystko, o co pozwan będę, na mnie y na wszelkich dobrach moich, a po zeysciu moim na successorach y posessorach moich wskazać ma y mocną executią, krom zkładania rat statutowych, zaraz skoro po dekrete porządkiem prawnym, aż do ostatniego stopnia uczynić ma y mocen będzie. A ja sądu o nieprawny wskaz, a strone o zły przewod prawa do przysłuchania się skasowania tego stopnia pozywac nie mam, a po mnie successorowie y posessorowie dobr moich nie mają y nie będą mogli. J na tom dał ten moy list dobrowolny zapis z pieczęcią y s podpisem własney ręki moiey, także też s pieczęciami y z podpisami rąk ludzi zacnych jchmc panow przyjaciół moich, odemnie samego ustnie y oczewiscie uproszonych, na podpisiech imiony y przezwiski niżej wyrażonych.—Pisan w monasteru Pieczarskim Kiiowskim, roku tysięcznego szescsetnego czterdziestego wtorego, miesiąca augusta wtorego dnia. *Piotr Mohita* archiepiskop metropolit Kiiowsky, Halicky y wszystkiew Rusi, archimandrit Pieczarsky, ręką swą. Ustnie proszony pieczętarz *Konstanty Uszak Kulikowsky* mp. Ustnie proszony pieczętarz *Theodor Susło* mp. Ustnie proszony pieczętarz *Adam Koszansky* mp.

(Документъ явленъ въ вродск. муик. книгъ 8 августа 1642 года; Киев. Центр. Архивъ, № к. 2158, л. 1204 и слѣд.).

Примѣч. Въ тотъ же день, 2 августа 1642 года, составлены были

въ кіево-печерскомъ монастырѣ отъ имени митрополита Петра Могилы еще два документа, представляющія юридическую сдѣлку съ тою же княгинею Раинею Соломѣрецкою. Именно: 1) Другая заемная запись въ полученіи митрополитомъ отъ означенной княгини 18000 злотыхъ польскихъ съ обязательствомъ возвратити долгъ въ слѣдующемъ году, 23 апрѣля (na dzień swiętego Ierzego, swięto ruskie), въ замкѣ луцкомъ (см. *прод. луцкую книгу, хранящуюся въ Кіев. Центральномъ Архивѣ* подѣ № 2158; л. л. 1206 и слѣд.) 2) Удостовереніе П. Могилы, гдѣ онъ, заявляя, что княгиня Раина Соломѣрецкая подарила ему „z łaski swojej“ городъ (miasto) Гощу съ находящимся въ немъ замкомъ и селеніе Терентіевъ (въ воеводствѣ Волынскомъ, въ повѣтѣ луцкомъ), даетъ обязательство не нарушать заключенныхъ княгинею арендъ, срокъ которымъ еще не вышелъ, или же—въ случаѣ передачи ихъ въ другія руки—изъ своихъ средствъ вознаградити прежнихъ арендаторовъ: уплатити имъ причитающуюся сумму (*Ibid.* л. л. 1208 и слѣд.)

LXI.

Дарственная запись кіев. митрополита П. Могилы, данная черниговскому каштеляну Адаму Киселю на имѣнія Гощу, Терентіевъ и другія, подаренныя передъ тѣмъ митрополиту княгинею Раинею Соломѣрецкою.

1642 г. декаб. 23.

Року тисечи шестсотъ чотырдесятъ третего месеца генъвара десятого дня.

На вярде кгородскомъ, в замку его кор. милости Луцкомъ, передо мною Гавриломъ Корытинскимъ, буркграбимъ и наместникомъ староства Луцкого, становши очевисто велебные в пану Богу их милости отцове Теофанъ Скуминовичъ ректоръ Гойскій и Леонтий Шицикъ Залесскій, игумень монастыра Луцкого, для вписаня до книгъ нынешнихъ кгородскихъ Луцкихъ подали в способъ перенесеня запись вечистое донации замку места Госчи, села Терентіева и части Пусчи Сенинѣское од ясне превелебного в пану Богу его милости отца Петра Могилы, архиепископа метрополиты Киевского, Галицкого и всея Руси, архиманѣдрыты Печарьского, с печатю и с подписомъ руки его, также с печатми и с подписами рукъ людей зацѣнныхъ и теж з сус-